

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 24ο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

Άπό τί διδασκαλία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες εἶναι οἱ προστάτες τῶν σχολειῶν, τῶν γραμματῶν, τῶν δασκάλων καί τῶν μαθητῶν.

Ἦταν πολύ μορφωμένοι, πραγματικοί φωστῆρες. Δίδαξαν τοὺς ἀνθρώπους μέ τά σοφά λόγια τους, τίς ὁμιλίες, καί τά βιβλία πού ἔγραψαν. Μερικά κομμάτια ἀπό τή διδασκαλία τους διαβάσαμε κι ἐμεῖς στήν παιδική συντροφιά τῆς Ἐνορίας Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σητείας, καί σᾶς τά παρουσιάζουμε:

ζητᾶμε καί νά μή σταματᾶμε τήν ἱκεσία μας, ὥσπου νά λάβουμε αὐτό πού

θέλουμε. Κι ἂν κανένας λέει πῶς παρακάλεσε πολλές φορές τό Θεό - μιά φορά, τρεῖς, δέκα, εἴκοσι φορές- κι ἔκείνος δέν τοῦ ἔδωσε τίποτα, νά μήν σταματήσουμε τήν προσευχή, νά ἐπιμένουμε ὥσπου νά λάβουμε αὐτό πού ζητήσαμε. Καί τότε πάλι νά μή σταματήσουμε τήν προσευχή, ἀλλά νά τή συνεχίσουμε γιά νά εὐχαριστήσουμε τό Θεό ἐπειδή μᾶς ἔδωσε ὅ,τι ζητή-

σαμε.

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

-Γιά τήν προσευχή: Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς διδάσκει τόν τρόπο προσευχῆς. Νά προσευχόμαστε θερμά στό Θεό νά μᾶς δώσει αὐτό πού Τοῦ

-Γιά τοὺς φίλους μας: Οἱ φίλοι, λέγει ὁ σοφός Πατέρας, φαίνονται ἂν εἶναι πραγματικοί, ὄχι μόνο ὅταν μᾶς ἐπαινοῦν, ἀλλά καί ὅταν μᾶς βοηθοῦν καί μᾶς διορθώνουν σά λάθη πού κάνουμε. Γιατί

ἂν κάποιος μᾶς ἐπαινῆ καί γιά τά καλά καί γιά τά κακά τοῦ χαρακτήρα μας (δηλαδή τά ἐλαπλώματά μας), τότε δέν εἶναι φίλος, ἀφοῦ δέν προσπαθεῖ νά μᾶς διορθώσει, ἀλλά ψεύτικος καί προσπαθεῖ νά μᾶς ἐξαπατήσει. Ὅταν λοιπόν ὁ ἐχθρός (ὁ ψεύτικος φίλος δηλαδή) μοῦ ἐκδηλώνει ἀγάπη καί μέ ἐπαινῆ, μοῦ εἶναι ἀνεπιθύμητος, γιατί ὑποψιάζομαι πώς τά κάνει ἀπό συμφέρον ἢ κακία. Ἐνῶ ὁ πραγματικός φίλος, ἀκόμα κι ἂν μᾶς φωνάζει γιά τά λάθη μας, ξέρομε πώς τό κάνει ἀπό ἀγάπη καί γιά τό καλό μας, καί φέρεται ὅπως οἱ γονεῖς μας. Γιαυτό κάποιος εἶπε: «νά ἔχεις περισσότερη ἐμπιστοσύνη στό φίλο πού σέ μαλώνει, παρά στόν ἐχθρό πού σέ φιλεῖ (ἀγαπᾷ)».

Γιά τόν πλοῦτο: Ὁ μέγας Πατέρας μας εἶπε ὅτι ὅλα τ' ἀγαθὰ ἀνήκουν στό Θεό, ὅλα ἀπό τόν Κύριο τά ἔχουμε πάρει: τήν ὑπαρξή μας, τό φῶς, τήν ἀναπνοή μας... Ὅ,τι μᾶς προσφέρει ὁ Θεός εἶναι κοινά γιά ὅλους, ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἥλιος, ὁ ἀέρας, ἡ γῆ καί τά ὑπόλοιπα φυσικά ἀγαθὰ. Ὁ Δημιουργός γιά ὅλους μας τά πρόσφερε καί δέν εἶναι ἀλήθεια ὅταν λέμε «δικό μου» καί «δικό σου». Γι' αὐτό πρέπει νά μοιραζόμαστε τά πράγματά μας, νά ξοδεύουμε τά χρήματά μας γιά

χάρη τῶν συνανθρώπων μας, ἀφοῦ εἶναι ὅλα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι δικά μας.

Μέγας Βασίλειος

Γιά τά ὑλικά ἀγαθὰ: Γιά τά ὑλικά ἀγαθὰ πού ἔχουμε, ὁ Ἅγιος διδάσκει πώς ὅλα μᾶς τά ἔχει στείλει ὁ Θεός καί τά χαιρόμαστε. Νά εὐχαριστοῦμε τό Θεό καί νά Τόν δοξάζουμε γιά τά χαρίσματα πού μᾶς

δίνει: γιά τό ψωμί πού τρῶμε, γιά τά ἐνδύματα πού μᾶς προστατεύουν τό σῶμα, γιά τόν ἥλιο πού μᾶς χαρίζει τό φῶς του, γιά τή φωτιά πού μᾶς φωτίζει καί ἐξυπηρετεῖ τίς ἀνάγκες μας, γιά ὅλα αὐτά νά ἐκφράζουμε τίς εὐχαριστίες μας σ' Αὐτόν πού μᾶς τά ἔδωσε. Νά μήν ξεχνᾶμε λοιπόν τόν εὐεργέτη μας, ἀλλά

νά Τόν ἀγαπᾶμε καί νά τόν πιστεύουμε.

Γιά τήν πλεονεξία: Νά ἀναρωτηθοῦμε, μᾶς λέει ὁ μέγας Ἱεράρχης, ἂν εἴμαστε πλεονέκτες, δηλαδή ἂν κρατᾶμε περισσότερα πράγματα ἀπ' ὅσα μᾶς χρειάζονται ... Ἄν ἔχουμε τόσα πολλά πράγματα πού δέν μᾶς εἶναι χρήσιμα (ροῦχα, παπούτσια, τροφές ...), πρέπει νά τά δίνουμε ἐκεῖ πού τά ἔχουν ἀνάγκη καί πού θά βοηθήσουν ἄλλους. Τά ὑλικά ἀγαθὰ πού

μᾶς περισσεύουν, ἀνήκουν, λέει ὁ Μέγας Βασίλειος, στόν πεινασμένο, στόν ξυπόλυτο, στό γυμνό. Ἔρα δέν εἴμαστε κι ἐμεῖς κλέφτες, ἀφοῦ αὐτά πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός δέν τά μοιραζόμαστε, ἀλλά τά κρατοῦμε γιά τόν ἑαυτό μας; Αὐτά τά στεροῦμε ἀπό ἐκείνους πού τά χρειάζονται, γι' αὐτό λέει ὁ Μέγας Πατέρας πώς ἀδικοῦμε τόσους, ὅσους θά μπορούσαμε νά εἴχαμε βοηθήσει καί δέν τό κάναμε.

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος

Γιά τήν ἐλεημοσύνη: Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος μᾶς συμβουλεύει νά καθαρίσουμε τούς ἑαυτούς μας μέ τήν ἐλεημοσύνη ὥσπου νά γίνουμε κατάλευκοι σάν τό χιόνι. Ὅσο ἔχουμε ἀκόμα καιρό σ' αὐτή τή

ζωή, ἄς φανοῦμε σπλαχνικοί καί νά ὑπηρετήσουμε τό Χριστό. Ἄς Τόν ὑπηρετήσουμε, ἄς Τοῦ δώσουμε τροφή, ἄς Τόν ντύσουμε, ἄς Τόν βάλλουμε στό σπίτι μας, ἄς Τόν τιμήσουμε. Γιατί καί ὁ Κύριος μας εἶχε πεῖ πώς ἄν δώσουμε τροφή στόν πεινασμένο, ἢ ροῦχα στό γυμνό, ἢ ζεστασιά στόν ἄστεγο, εἶναι σάν νά δίνουμε σ' αὐτόν τόν ἴδιο. Μέ ποιόν τρόπο νά ὑπηρετήσουμε τόν Χριστό; Ὅχι προσφέροντας Του δῶρα,

λέει ὁ μέγας Πατέρας, ὅπως τοῦ ἔκαναν πολλοί: ἡ Μαρία τό μῦρο, τόν τάφο ὁ Ἰωσήφ ἀπό τήν Ἀριμαθαία, τά ἀρώματα ὁ Νικόδημος, τά δῶρα οἱ τρεῖς μάγοι... Ἀλλά νά τοῦ προσφέρουμε τήν εὐσπλαχνία, πού εἶναι τό πῖο σπουδαῖο δῶρο κι ἀπ' τό νά Τοῦ προσφέραμε θυσία μέ μπόλικά καλοθρεμμένα ἄρνια.

Νά εἴμαστε δηλαδή εὐσπλαχνικοί σ' αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη καί εἶναι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπό τούς συνανθρώπους μας, ἐπειδή καί ὁ Κύριος θέλει νά δείχνουμε μέ πράξεις τήν ἀγάπη μας γιά τούς ἄλλους. Ἄν λοιπόν φανοῦμε ἐλεήμονες καί β ο η θ ο ὦ μ ε ὅσους ἔχουν ἀνάγκη, αὐτοί

θά μᾶς περιμένουν γιά νά μᾶς ὑποδεχθοῦν στίς αἰώνιες κατοικίες (δηλαδή στόν Παράδεισο), ὅταν φύγουμε ἀπ' τόν κόσμο αὐτόν.

Ἐπιμέλεια: Μαρία Σαββιδάκη, Κων/νος Δαουράκης, Βεατρίκη Βαλασιάδη, Νικολέττα Σπυριδάκη, Δέσποινα Ρεμουντάκη, Νίκος Δαουράκης καί Ραφαήλ Ζαχαριάδης.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας
Ἱ. Ν. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Σητείας

Οι απορίες μας...

-Τί λέμε Τριώδιο και τί γιορτάζουμε τις Κυριακές πριν τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή;

-Τριώδιο ονομάζεται ή περίοδος των 70 ημερών πριν τό Πάσχα. Δηλαδή οί τρεῖς εβδομάδες πριν τήν Μεγάλη Σαρακοστή, οί ἕξι ἔβδομάδες τῆς Σαρακοστῆς καί ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα (σύνολο 10 ἔβδομάδες). Εἶναι ἡ περίοδος μέ τούς ὠραιότερους ὕμνους, πού συμπίπτει μέ τό ξεκίνημα τῆς ὁμορφότερης ἐποχῆς τοῦ χρόνου, τῆς ἀνοιξῆς. Εἶναι μιὰ περίοδος προσευχῆς, νηστείας, μετάνοιας, συχνῆς θείας κοινωνίας, καί γενικότερα κατάλληλης προετοιμασίας, γιά νά ὑποδεθοῦμε τά πάθη, τή Σταύρωση καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὀνομασία Τριώδιο εἶναι παρμένη ἀπό τό βιβλίον πού περιέχει τούς ὕμνους αὐτῆς τῆς περιόδου, ἐπειδή ὁ κανόνας ὄλων αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἔχει 3 Ὠδές ἀντί γιά 9 τόν ὑπόλοιπο χρόνο.

Τό Τριώδιο ἀνοίγει μέ τήν Κυριακή τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου (Α΄ Κυριακή). Ἡ σχετική παραβολή τοῦ Χριστοῦ μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ Φαρισαῖος μέ τόν ἐγωῖσμό, τήν ἀλαζονεία καί τήν ὑπερηφάνειά του καταδικάζεται, ἐνῶ ὁ Τελώνης μέ τή μετάνοια καί τήν αὐτοκριτική του δικαιώνεται ἀπό τόν Θεό. Γι' αὐτό καί προτρεπόμαστε ἀπό τούς ὕμνους τῶν ἡμερῶν νά μήν προσευχόμεθα φαρισαϊκά, ἀλλά νά εἴμαστε ταπεινοί. Νά μήν καυχόμαστε γιά τίς ἀρετές καί τά κατορθώματά μας γιά νά προβληθοῦμε καί νά ἀνέβουμε στά μάτια τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλά νά ζητοῦμε ταπεινά τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Τότε μόνο μπορούμε νά

συγχωρεθοῦμε καί νά κερδίσομε τήν αἰώνια ζωή.

Ἡ Β΄ Κυριακή, τοῦ Ἀσώτου, διδάσκει μέ τήν ἐπιστροφή τοῦ Ἀσώτου γιοῦ στόν σπλαχνικό πατέρα του, τή μετάνοια καί τή μεταστροφή τοῦ ἀνθρώπου, πού κάνει σφάλματα καί ζητᾷ τό ἔλεος καί τή συγχώρηση τοῦ Θεοῦ - Πατέρα. Ὁ ἐπουράνιος Πατέρας δέχεται καί συγχωρεῖ ὅλα τά παραπτώματα τῶν παιδιῶν του-ἀνθρώπων, ὅταν μετανοήσουν (ἀλλάξουν νοῦ) πραγματικά μέ τό ἱερό Μυστήριον τῆς Μετάνοιας καί Ἑξομολογήσεως.

Ἡ Γ΄ Κυριακή, τῆς Ἀπόκρεω (μετά ἀρχίζει ἡ ἀποχή ἀπό κρέας), διδάσκει τήν ἀνταπόδοση τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὅποτε θά ἀναστηθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γιά νά γίνει ἡ τελική κρίση. Γι' αὐτό δέν πρέπει νά ἐπαναπαυόμαστε στή φιλανθρωπία καί τή συγχωρητικότητα τοῦ πολυεύσπλαχνου Θεοῦ, ἀλλά νά εἴμαστε σέ συνεχή ἐτοιμότητα, ἀφοῦ Αὐτός συγχωρεῖ ὅσους μετανοήσουν μόνο στήν ἐπίγεια ζωή. Καί αὐτό γιατί μετά τό θάνατο δέν ὑπάρχει καμία δυνατότητα συγχώρησης καί διόρθωσης.

Ἡ Δ΄ Κυριακή, τῆς Τυρινῆς, μᾶς ὑπενθυμίζει τήν ἐξορία τῶν Πρωτοπλάστων ἀπό τόν Παράδεισο ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς καί διδάσκει ὅτι ἡ νηστεία εἶναι πολύ ὠφέλιμη γιά τόν «ἀχόρταγο» ἄνθρωπο. Ὅλη τήν τρίτη ἔβδομάδα μέχρι καί τήν Κυριακή αὐτή τρῶμε ἀπό ὅλα (τυροκομικά, αὐγά, ψάρια) ἐκτός ἀπό κρέας, προκειμένου νά προετοιμασθοῦμε σταδιακά γιά τή νηστεία. Καί ὅπως ὁ Ἀδάμ δοκιμάσθηκε

στόν Παράδεισο από τό Θεό μέ τήν έντολή νά τρώει ἀπ' ὅλα τά δέντρα ἐκτός ἀπό ἕνα, ἔτσι κι ἐμεῖς μπορούμε νά τρώμε αὐτή τήν ἐβδομάδα ἀπ' ὅλα ἐκτός ἀπό κρέας.

Ἡ Κατανυκτική Ἑσπερινός τῆς συγχωρήσεως κάθε Κυριακή ἀπόγευμα, τό Μεγάλο Ἀπόδειπνο κάθε ἀπόγευμα, οἱ Προηγιασμένες Λειτουργίες κάθε Τετάρτη καί Παρασκευή πρῶι, πού μᾶς δίνουν τήν εὐκαιρία γιά συχή κοινωνία τῶν ἀχράντων Θεῶν μυστηρίων, οἱ Χαιρετισμοί τῆς Παναγίας κάθε Παρασκευή ἀπόγευμα, πού εἶναι ἀπό τίς πιό ἀγαπημένες ἀκολουθίες τῶν πιστῶν, καί οἱ δύο μεγάλες ἀκολουθίες τοῦ Μεγάλου Κανόνος (τήν Πέμπτη τῆς Δ' ἐβδομάδας) καί τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου (τήν Παρασκευή τῆς Ε' ἐβδομάδας) εἶναι ξεχωριστές ἀκολουθίες, πού τελοῦνται μόνο τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς καί σέ συνδυασμό μέ τή νηστεία καί τήν ἀσκησιολογία αὐτῶν τῶν

ἡμερῶν μᾶς βοηθοῦν νά ἐπικοινωνήσουμε συχνότερα μέ τόν Σωτήρα Χριστό.

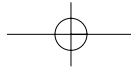
Σύμφωνα μέ τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ νηστεία τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἶναι «ἡ νηστεία τοῦ Κυρίου», ἐπειδή καθιερώθηκε σύμφωνα μέ τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, πού νήστευσε σαράντα μερόνυκτα μετά τό βάπτισμά Του καί πρὶν ξεκινήσει τή δημόσια δράση Του. Ἐπίσης σαράντα μέρες νήστευσε καί ὁ Μωσῆς πρὶν ἀνέβει στήν κορυφή τοῦ Σινᾶ γιά νά λάβει τίς πλάκες τοῦ Νόμου ἀπό τόν Θεό, ὅπως καί ὁ Προφήτης Ἡλίας στήν ἔρημο τοῦ Χωρήβ. Ἀκόμα, ἡ νηστεία εἶναι μιά πνευματική «ἀποδεκάτωση», ἀφοῦ ὅπως οἱ Ἰσραηλίτες πρόσφεραν τότε τό ἕνα δέκατο τῶν προϊόντων τους, ὅπως προέβλεπε ὁ νόμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἔτσι καί οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί νηστεύουν τό ἕνα δέκατο τῶν ἡμερῶν τοῦ χρόνου, δηλ. 40 ἀπό τίς 400 περίπου μέρες πού ἔχει τό

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη ἡ Ἀθηναία

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη, φωτεινό παράδειγμα στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, γεννήθηκε τό 1522 ἀπό ἀρχοντική οἰκογένεια τῆς ἐποχῆς. Οἱ γονεῖς της δεν εἶχαν παιδιά καί ἡ μητέρα της Συρίγα παρακαλοῦσε θερμά τόν Θεό νά τῆς στείλει ἕνα παιδί, παρ' ὅλο πού ἦταν στείρα. Σάν δῶρο Θεοῦ ἦρθε στόν κόσμο ἡ Ἁγία Φιλοθέη, ἡ Ρεγούλα, ὅπως τήν ὀνόμασε ἡ μητέρα της. Μεγαλώνοντας ἡ Φιλοθέη ἔδειχνε τά κατορθώματα πού θα ἐπιτύγχανε στό μέλλον μέ τήν ἀρετή, τήν ὑπομονή καί τήν ὑπακοή πρὸς τούς γονεῖς της. Ὅταν ἔγινε 12 χρονῶν οἱ γονεῖς της θέλησαν νά τήν παντρεύουν ἐπιθυμῶντας ἔτσι νά

ἐξασφαλίσουν ἕνα κληρονόμο γιά τήν μεγάλη περιουσία τους. Ἡ Φιλοθέη ἀρχικά ἀρνεῖται, κάτω ὅμως ἀπό πολλές πιέσεις καί τήν ἐπιμονή τῶν γονιῶν της, δέχεται νά πάρει γιά σύζυγό της ἕναν ἀρχοντα τῆς πόλης.

Πίσω ἀπό τήν ἀρχοντική καταγωγή του κρύβεται μιά βάρβαρη ψυχή πού τυραννεῖ καί κακοποιεῖ τή Ρεγούλα. Ἡ εὐαίσθητη ψυχή της πληγώνεται ἀπό τήν ἀπρεπή συμπεριφορά τοῦ συζύγου της. Παρακαλεῖ τόν Θεό νά τόν φωτίσει νά ἀλλάξει συμπεριφορά, ὅμως μάταια, μέχρι πού τρία χρόνια ἀργότερα ὁ σύζυγός της, ἀμετανόητος, φεύγει ἀπό τήν

ζωή. Ἡ Ρεγούλα, ἐλεύθερη πιά, ἀφοσιώ-
νεται στήν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς της.
Δέκα χρόνια μετά τόν θάνατο τοῦ συζύ-
γου της, καί ἀφοῦ ὁ Θεός πῆρε κοντά
Του καί τούς γονεῖς της, ἐκείνη χτίζει
Μονή, γίνεται μοναχή μέ τό ὄνομα
Φιλοθέη καί ἀσκεῖται μέ προσευχές,
νηστείες, ἀγρυπνίες καί βαθιά ταπεινώ-
ση.

Στή Μονή της βρί-
σκουν καταφύγιο,
στήριγμα καί παρηγο-
ριά πολλές νεαρές
κοπέλες, κι ἐκείνη
τούς μεταδίδει τήν
ἀγάπη της γιά τόν
Χριστό. Κοντά της οἱ
ὑπόδουλοι Ἕλληνες
παίρνουν τροφή γιά
τό σῶμα καί τήν ψυχή
τους, ἀναπερώνουν
τό ἠθικό τους καί
γιγαντώνουν τή θέλη-
σή τους. Ἡ Φιλοθέη,
ἡγουμένη πιά, ἀλλά

ταπεινή δούλη τοῦ Θεοῦ, κτίζει
νοσοκομεῖα καί ξενῶνες προσπαθώντας
νά βοηθήσει ὅσο μπορεῖ τούς γύρω της
καί κάνοντας πράξη τήν ἐντολή τοῦ
Χριστοῦ γιά ἀγάπη στόν συνάνθρωπο.
Ἐπισκέπεται ἀρρώστους, τούς δίνει
κουράγιο καί τούς στηρίζει.

Κάποτε, τέσσερις αἰχμάλωτες γυναῖκες
ζήτησαν τήν προστασία της κι ἐκείνη,
χωρίς νά τό σκεφτεῖ τούς πρόσφερε
ἀπλόχερα τή βοήθειά της. Ὄταν αὐτό
γίνεται γνωστό τήν ὀδηγοῦν μπροστά

στόν ἡγεμόνα καί φυλακίζεται. Ἐκείνη
συνεχίζει νά τίς καλύπτει. Καταδικάζεται
σέ θάνατο καί δέχεται εὐχάριστα τό μαρ-
τύριο. Ἐπεμβαίνουν, ὅμως οἱ χριστιανοί
καί τήν ἐλευθερώνουν γιά νά συνεχίσει
τήν ἥρωική της πορεία.

Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου
Διονυσίου τό 1589, καί ἐνῶ γίνεται ὀλο-

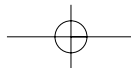
νυχτία, μπαίνει στόν
Ναό μιά ὀμάδα
Τούρκων, συλλαμβά-
νουν τήν Ἁγία, τήν
μαστιγώνουν ἀλύπητα
καί τήν ἐγκαταλεί-
πουν μισοπεθαμένη.
Μετά ἀπό λίγες μέρες,
ἀπό τίς πληγές της κι
ἐνῶ δοξολογεῖ τόν
Θεό, ἡ ψυχή της φτε-
ρουγίζει στόν οὐρανό,
κοντά στόν Οὐράνιο
Βασιλέα, ἀφήνοντας
σ' ἐμᾶς τούς μεταγε-
νέστερους τήν ἁγία
ζωή της ὡς ἕνα

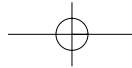
ἀκόμα φωτεινό φάρο γιά τήν πορεία μας
στή γῆ, καί τό ἱερό Λείψανό της, πού βρί-
σκεται τοποθετημένο σέ πολύτιμη λάρνα-
κα στή Μητρόπολη τῶν Ἀθηνῶν, σκορ-
πίζοντας εὐωδία καί ἐπιτελώντας θαύμα-
τα σέ ὅσους ζητοῦν μέ πίστη τή βοήθειά
της.

Ἡ Ἐκκλησία μας τήν τιμᾷ ὡς ὀσιομάρ-
τυρα καί ἡ μνήμη της ἑορτάζεται στίς 19
Φεβρουαρίου.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Κάτω

Λοιπὸν Στρατηγῶν: Ὀρίοντια: 1. ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, 2. ΜΑΞΙΜΕ-ΝΟ, 3. ΑΚΜΗ-ΘΩΜΑΣ,
4. ΔΟΥ - ΙΩΝΑΣ, 5. ΙΣΤΟΡΣ. - ΤΤΕ, 6. ΑΠΡ - ΑΘΩΣ 7. ΟΚ - ΚΙΤΡΑ 8. ΑΤΝΑΣ-ΙΚΑ 9. ΚΡΥΟ-ΜΠΑΒ, 10.
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ. Κάθετα: 1. ΟΜΑΔΙΚΟ - ΚΕ, 2. ΡΑΚΟΣ-ΝΑΥΣ, 3. ΘΕΜΠΤΑ - ΤΟΤ, 4. ΟΣΗ-ΟΠΑΔΟΙ, 5.
ΣΥΡΙΑ, 6. ΟΡΘΩΣ 7. ΕΘΝ-ΑΝ, 8. ΜΑΤΘΑΙΟΣ 9. ΑΝΑΣΤΑ-ΚΑΙ, 10. ΣΟΣ - ΕΣΠΑΣΑ

Ἔδῳ γελα̃με...

Ἕνας δάσκαλος ρώτησε τόν Μιχαλάκη
νά τοῦ κλίνει τό ρῆμα τρέχω.

-Οὐ , οὐ! αὐτό τό ξέρω στό πί καί φί.
Ἀκοῦστε Κύριε:

Τρέχω, ἔτρεχα, σκόνταψα, ἔπεσα, κτύπη-
σα, ἔκλαψα, σηκώθηκα καί ἔφυγα, Κύριε.

Ἐὸ Μάκης βαδίζει καί κουτσαίνει. Ἐὸ
Κώστας τόν ρωτᾷ:

-Τί ἔπαθες βρέ Μάκη καί πάλι κουτσαί-
νεις;

-Εἶδα, Κώστα, στόν ὕπνο μου ὅτι πάτησα
ἕνα μεγάλο καρφί.

-Κώστας: Αὐτά παθαίνει, Μάκη, ὅποιος
κοιμᾶται ξυπόλυτος!

Ἀπό τά ἀπίθανα τῶν Γραπτῶν
Ἐξετάσεων:

α) Ἐρώτηση: Τί γνωρίζετε γιά τόν
Μινώταυρο;

Ἀπάντηση: Ἐὸ Θεσέας πονηρά καί ἔξυ-
πνα κατάφερε νά σκοτώσει τό
Μινώταυρο ἐπειδή ἔσερνε τήν ὄμορφη
Ἀριάδνη ἀπό τό μύτο της.

β) Ἐρώτηση: Σύντομη περιγραφή τῆς
νυχτερίδας.

Ἀπάντηση: Ἐὸ νυχτερίδα ὀφείλει τό
ὄνομά της στό ὅτι κυκλοφορεῖ τή νύχτα,
γι' αὐτό τή λέμε νυχτερίδα. Ἀντίθετα,
ὅταν ἡ νυχτερίδα κυκλοφορεῖ τήν ἡμέρα
τήν ὀνομάζουμε ἡμερίδα.

Λινίγματα

1. Τί εἶναι αὐτό πού γεννιέται ψηλό καί
ὄσο ζεῖ, τόσο μικραίνει;

2. Μπά καί μπά, μισή Κική καθαρίζω τήν
πληγή. Τί εἶναι;

3. Ἐχιόνισαν τά βουνά καί ἔγειρε τό
κυπαρίσσι.

Τά 2 ἔγιναν 3 καί οἱ μύλοι δέν ἀλέθουν
πιά. Τί εἶναι;

4. Ποιό εἶναι ἐκεῖνο πού, ὅταν ἔχεις τήν
ἀνάγκη του, τό πετᾷ

καί ὅταν δέν τό χρειάζεσαι τό μαζεύεις;

5. Βαθιά μέ κρύβουν, μά βγαίνω
παιδιά κάνω καί πληθαίνω. Τί εἶναι;

6. Εἶμαι πόλη τῆς Ἐλλάδας, πού μέ παί-
ξεις στά παιγνίδια

κι ἔννοια τό ὄνομά μου ἔχει μέ τή σφαί-
ρα ἴδια. Τί εἶναι;

7. Τοῦ σώματός σου μέρος μέ ἄρθρο ἄν
ἐνώσεις,

ἀρχαῖο ποιητή μας εὐθύς θά φανερώ-
σεις. Τί εἶναι;

8. Στέκομαι, ὅταν στέκεσαι. Κινοῦμαι,
ὅταν κινεῖσαι.

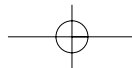
Ἀδύνατο νά εἶμαι ἐκεῖ ὅπου ἐσύ δέν
εἶσαι. Τί εἶναι;

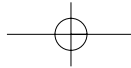
9. Σάν σαῖτα εἶν' ἔλαφρός, ἄσπρος εἶναι
σάν ἀφρός,

στά πελάγη μᾶς πετάει, τά καράβια ἀκο-
λουθάει. Τί εἶναι;

10. Ἀνεβαίνει, κατεβαίνει καί στήν ἴδια
θέση μένει. Τί εἶναι;

Λυσή: Ἐκφοροῦνται: ΑΠΕΝΟΙ, ΙΑΣΩΝΑΣ, ΣΟΦΟΣ, ΦΙΝΟΙΣ, ΑΣΤΡΑΠΗ=ΑΠΙΑ-ΣΟΦΙΑΣ

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2								■		
3					■					
4				■						■
5							■			
6		■				■				
7			■						■	
8	■						■			
9					■					
10										

Οριζόντια: 1. Έτσι ονομάζεται η πρώτη Κυριακή της Μεγάλης Σαρακοστής. 2. Κάθε χωριάδα έχει τόν ... της (στήν κλητική πώση). - Τό ὄχι στά Ἄγγλικά. 3. Μετά ἀπ' αὐτήν ... ἀκολουθεῖ πάντοτε ἡ παρακμή. - Ὁ ἄπιστος ... μαθητής τοῦ Χριστοῦ. 4. Τά ἀρχικά τῆς Δημόσιας Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας. - Ἔμεινε τρεῖς μέρες στήν κοιλιά τοῦ κήτους. 5. Πάνω σέ αὐτούς τοποθετοῦμε

τίς σημαίες. - Τά ἀρχικά τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου Ἑλλάδος. 6. Τά τρία πρῶτα γράμματα τοῦ τέταρτου μήνα τοῦ ἔτους. - Ἔτσι ονομάζεται μέ μιά λέξη τό Ἅγιον Ὄρος. 7. Τό πάνω τῶν Ἄγγλων - Φτιάχνουν ὠραῖο γλυκό τοῦ κουταλιῦ. 8. Μέσα σ' αὐτόν βλέπουμε τήν Ἑλλάδα (στήν καθαρεύουσα) - Ἐκεῖ βάζουν τά ἔνσημα στούς ἐργαζόμενους. 9. Τό χειμῶνα ἔχουμε πολύ ... - Λειψό μπράβο. 10. Τά καταστήματα πού προσφέρουν φαγητό.

Κάθετα: 1. Εἶναι καί τό ποδόσφαιρο ἄθλημα ... - Νότα τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. 2. Ὄταν κάποιος εἶναι πολύ στεναχωρημένος τότε εἶναι ψυχικά ... - Τό καράβι στήν καθαρεύουσα. 3. Πρέπει νά χρησιμοποιοῦμε μόνο τέτοια μέσα γιά νά πετυχαῖνουμε τούς στόχους μας. - Τοτός, χωρίς... κατάληξη. 4. Τό θηλυκό τοῦ Ὄσος - Καμιά φορά κάνουν ἐπεισόδια στά γήπεδα. 5. Χώρα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. 6. Τό σωστά στήν καθαρεύουσα. 7. Ἡ πρώτη καί ἡ τελευταία συλλαβή τῆς λέξης ΞΕΝΟΦΩΝ - Ὑποθετικός Σύνδεσμος. 8. Ἐνας ἀπό τούς τέσσερις Εὐαγγελιστές. 9. Τό Μεγάλο Σάββατο τό πρῶτῃ ψάλλουμε τό « ... ὁ Θεός» - Βρίσκεται μεταξύ οὐρανοῦ ... καί γῆς. 10. Σῆμα κινδύνου - Ὁ Ἀόριστος τοῦ ρήματος σπάω.

Κατηχητικό Σχολεῖο

Ἀκροστιχίδα

Παίρνοντας τά δύο πρῶτα γράμματα ἀπό κάθε λέξη θά βρεῖτε τό ὄνομα μιᾶς ἱστορικῆς ἐκκλησίας, τῆς _____

- _____ Ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ στόν οὐρανό.
- _____ Τό χρυσόμαλλο δέρας τό πῆρε ὁ ...
- _____ Ὁ Σόλωνας ἦταν ἕνας ἀπό τούς ἑπτά ...
- _____ Ὁ καθένας διαλέγει τούς καλούς ...
- _____ Πρίν ἀπό τό μπουμπουνητό φτάνει ἡ ...

Κατηχητικό Σχολεῖο

Ἐνορίας Ἁγίας Φωτεινῆς Ἱεράπετρας

7. Ὁμηρος, 8. Σκιά, 9. Γάρος, 10. Σκάρια.
Ἀντίστροφως: 1. Κερί, 2. Μπαμπάκι, 3. Γηραιά, 4. Ἀγκυρα, 5. Σπόρος, 6. Βόλος.

